

VERSCHIJNT

Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

PRIJS DER ADVERTENTIE:

Van 66n tot 200 regels f 1.00.
 Voor elke regel meer 0.15.
 De afname de 25 cts, zegelgeld.

DINGSDAG 4 OCTOBER.

UITGEVERS-DIRECTEUREN:

JOH. NOMAN en ZOON, te 's Gravenhage.

Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.
 Jan Hendrikstraat, n°. 259.

ABONNEMENTSPRIJS:

Voor 's Gravenhage per 3 maanden f 1.50
 Voor de overige steden des Rijks 2.00

Hoofd-Bureau voor Ned. Oost-Indië:

VAN HAREN NOMAN EN KOLFF, te Batavia.
 Prijs franco per Landmail voor Java en buitenbezittingen,
 per jaar, met vooruitbetaling bij het nemen van het
 abonnement f 60, Ned. Cour.

BERIGT.

De Uitgevers vestigen de aandacht van den handelaar in het algemeen en van de lezers van het *Bijblad* bijzonder op de rubriek *ADVERTENTIE*, die nu dagelijks geopend.

Overal in ons vaderland in aanzienlijken getale verspreid, beloven Advertentien, in deze Courant tegen zeer billijken prijs geplaatst, door de duizende lezers, aan wie ze onder de oogen komen, de vruchten, welke men van Advertentien verwacht.

Berigten van geboorte, huwelijk en overlijden worden door de uitgevers, gratis, in DE INDIËR opgenomen.
JOH. NOMAN EN ZOON.

De Heer GROEN heeft op § 8 van het adres der Tweede Kamer in antwoord op de Troonrede, een amendement voorgesteld. Reeds hebben wij dit amendement onbetekenend genoemd. Te regt, naar wij meenen; omdat aan de oorspronkelijke bedoeling der § slechts eene meer beperkte betekenis wordt gegeven. De Regering en de Commissie, beiden, hadden de voorgestelde redactie zoodanig opgevat, dat daaronder in de eerste plaats werden bedoeld de wetten, in het 5de der additionele artikelen opgenoemd; de Heer GROEN wenschte, dat de Kamer uitsluitend op deze wetten zoude wijzen. Daartegen was te minder bezwaar, omdat de beloften der Regering trachtten aan te toonen, dat ook zonder deze aanbeveling op het 5de additioneel artikel zou worden gelet, 't geen gewis niet zeer moeilijk valt, nu zoo vele bouwstoffen daartoe bereid liggen, sommige ontwerpen slechts eene nieuwe aanbieding behoeven, en omtrent een ander ontwerp de taak des Ministers op de schouderen eener Commissie is overgebracht. Bovendien scheen het natuurlijk, dat in eene en dezelfde zitting niet meerdere amendementen worden tot stand ge-

bracht. Het amendement van den Heer GROEN is slechts wenschelijk, als de aandacht onzer lezers te vestigen op het eerste gedeelte der redevoering, welke die Heer bij deze gelegenheid heeft uitgesproken. Dat gedeelte wordt door ons aan het *Bijblad* ontleend, ofschoon men niet uit het oog behoort te verliezen, dat de Heer GROEN gewoon is, om — hetgeen hij bij zekere gelegenheid *staketsels* heeft genoemd — minstens één derde van hetgeen hij heeft *gesproken* uit hetgeen *gedrukt* wordt weg te schrappen.

Ik had wel gewenscht dat de Commissie van redactie had kunnen goedvinden, in deze paragraaf in te lassen eenige toelichting op de verklaring van het Ministerie van den 26sten April. Aan die verklaring — men zou haar *programma* kunnen heeten — heb ik woord gebruik ik liever niet — heb ik veel eerbiedigen, landskinderlijken wensch: dan zou de steeds zoo bescheiden heer GROEN zelfs geen *aandrag* gebruiken!

Nu vreest de heer GROEN zelf wel, dat hem om de houding welke ik tegen het vorige Ministerie (en tegen alle mogelijke vorige Ministeriën) heb aangenomen, zal worden verweten, dat hij gebruik maakt van *tweeërlei maatstaf* — de Amsterdamsche zou zeggen: van eene *ongelijke weegschaal* — en dat wel om deze veranderde omstandigheden en merklijk gewijzigd personeel; maar de heer GROEN heeft onmiddellijk een middelje bij de hand, om aan te toonen, dat hij niet *tweeërlei maatstaf* gebruikt.

Als de heer GROEN namelijk gedwongen mogt worden, dit Ministerie te bestrijden, hij zou het doen *met weerzin*. Deze woorden zijn gelijk de erfspraak heeft geleerd, voor de anti-revolutionnaren synoniem aan *het liefste*; men moet steeds op de tegenovergestel-

De heer GROEN constateert alzoo in de Tweede Kamer, — gelijk de *Nederlander* in zijne kolommen — dat het programma van 26 April langzamerhand op den achtergrond geraakt is. In dezelfde zitting, waarin diezelfde heer woorden heeft gesproken, waaruit de *Nederlander* heeft willen bewijzen, dat de heer GROEN bovenal *geene oprakeling* wil. Wij meenen, dat het weder op den voorgrond brengen van een partij-stuk, geschreven onder den invloed van den hartstogt, en nu de kalmte is teruggekeerd door elken welgezinde veroordeeld, eene oprakeling *par excellence* mag heeten.

Maar dit daargelaten. De Heer GROEN ziet in dat programma geene verklaring van beginselen, geene openlegging der politiek van het Ministerie. De *Nederlander* maakt dit nog duidelijker, door te verklaren (No. 1004); *„De wijziging van personeel is, als blijvend kenmerk, niet genoegzaam; althans zoolang we niet beter dan tot dusver met de kenmerkende beginselen van het gewijzigd personeel bekend zijn.“* De Heer GROEN zal het begrijpelijk vinden, dat wij ons veroorloven, juist deze aanhaling, van wege den stijl, in verband te brengen tot zijne redevoering in de Tweede Kamer.

Bij vorige gelegenheden — bijkans te ontelbaar, om ze op te noemen — en tegen vorige Ministeriën zijn door den Heer GROEN, met al de scherpte zijner critiek en al het talent van een geoeftend ontleedkundige, de geheimste bedoelingen onderzocht geworden; en onophoudelijk is gevraagd: *„Waar is uw programma? Wat zijn uwe beginselen?“* De Heer GROEN wil thans het woord *programma* niet bezigen; de *Nederlander* verklaart, dat *„de vrienden“* niet bekend zijn *„met de kenmerkende beginselen van het gewijzigd personeel.“*

De Heer GROEN heeft alzoo van het Ministerie DONKER-VAN-HALL noch *programma*, noch openlegging van *kenmerkende beginselen* mogen ontvangen.

Ook niet van het vorig Ministerie. Maar dat Ministerie had gezegd: *„wacht op onze daden.“* Daden zouden programma en beginselen tevens openbaren. Het tegenwoordig Ministerie heeft, in de oogen van den heer GROEN en van de *Nederlander*, noch *programma* gegeven, noch *beginselen* blootgelegd, noch *naar zijne daden* gewezen.

En, op wat wij handelt, an de Heer GROEN, gedachtig aan zijne doorlopende oppositie onder Willem I, onder Willem II, onder Willem III, onder het Ministerie DONKER-DE KEMPEN, en dat van THORBECKE?

Hij acht het *„zeer wenschelijk“* dat de Ministers *„mogen goedvinden“* inlichtingen te geven omtrent het rigtsnoer hunner daden; maar hij zou *„ook“* nu hoogst ongaarne *aandrag* gebruiken!

Nu zijn het niet — gelijk vroeger — beschuldiging van loochening der Souvereiniteit en dergelijke uit de lucht gegrepen argumenten meer, om te dwingen tot verklaring, toelichting en blootlegging van *programma* en *beginselen*. Nu, thans, wordt de heer GROEN, die het Ministerie moge *goedvinden*, eene *inlichting* te geven. Maar als men dat niet mogt *goedvinden*; als het *bon plaisir* der Regering mogt leiden tot afwijzing van dezen eerbiedigen, landskinderlijken wensch: dan zou de steeds zoo bescheiden heer GROEN zelfs geen *aandrag* gebruiken!

Nu vreest de heer GROEN zelf wel, dat hem om de houding welke ik tegen het vorige Ministerie (en tegen alle mogelijke vorige Ministeriën) heb aangenomen, zal worden verweten, dat hij gebruik maakt van *tweeërlei maatstaf* — de Amsterdamsche zou zeggen: van eene *ongelijke weegschaal* — en dat wel om deze veranderde omstandigheden en merklijk gewijzigd personeel; maar de heer GROEN heeft onmiddellijk een middelje bij de hand, om aan te toonen, dat hij niet *tweeërlei maatstaf* gebruikt.

Als de heer GROEN namelijk gedwongen mogt worden, dit Ministerie te bestrijden, hij zou het doen *met weerzin*. Deze woorden zijn gelijk de erfspraak heeft geleerd, voor de anti-revolutionnaren synoniem aan *het liefste*; men moet steeds op de tegenovergestel-

de rigting bedacht zijn. En wanneer dan de heer GROEN nu zelfs geen *aandrag* wil gebruiken: het is, omdat door dit Ministerie een *rigting* is aangenomen, die hare overmacht gestuit is.

De rigting en de overmacht; hier bedoeld, zijn bekend. Het middel tot stuiting is geweest *de wet op de Kerkgenootschappen*. Die wet is echter, volgens de anti-revolutionnaire partij, eene *politieke fail*, eene wet die *verbittert, teleurstelt, nadeelen heeft* berokkend en waarvan men de *nadeelen* voor de toekomst, nog met *bezorgdheid* te gemoet ziet.

Men ziet, het hoofd der anti-revolutionnaire partij heeft een *geldige* reden, om niet te vreezen, het oordeel dat hij *„tweeërlei maatstaf“* gebruikt; hij verklaart zeer helder en duidelijk, waarom hij nu geen *aandrag* gebruikt; waarom hij slechts een *nederig smeekschrift* indient, opdat het der Regering behagen moge, op zijne bescheidene vragen eenig antwoord te geven.

De Regering, die — volgens den heer GROEN — geen *programma* heeft gegeven, geene openlegging heeft gedaan van *kenmerkende beginselen*; die als hare *eenige* daad kan wijzen op eene *wet*, die eene *politieke fail* is, die *verbittert, teleurstelt, nadeelen heeft* berokkend en zal berokkenen, — zoodanig Regering is het volle vertrouwen van den Heer GROEN waardig, en maakt diens kunstmiddeltjes, om tot bekentenis te dwingen, ten eenemale overbodig!

Voor een onverbasterd anti-revolutionnair gemoed moet zoodanige *houding* en zoodanige *verhouding* onaanvaardbaar zijn. Het is de *inconsequentie* en eene *achterstelling* van hetgeen in het oog des Heeren GROEN is, het belang des *Vaderlands* uit consideratie voor het *gewijzigd personeel*.

In zijne beschouwing over *„Onze tegenwoordige toestand“*, gaat het *Dagblad van Leyden* aldus met zijne redeneringen voort:

„Men heeft ja de ingezeten een meerder aandeel gegeven in de keuze hinner vertegenwoordigers, maar op eene wijze, die den weg openstelt tot de verregaande misbruiken; men heeft de zaden van tweedragt gestrooid door eene ongelijke bescherming te verlenen en aan den een onbillijk te onthouden wat men aan den ander even onbillijk toestond.“

Men heeft vermoedelijk het oog op de kieswet en op de onderhandelingen met den Pauselijken Stoel over de organisatie van het R. K. kerkgenootschap. Wat het laatste punt betreft, meenen wij te kunnen volstaan met te wijzen op al hetgeen daaromtrent sedert de April-beweging is voorgevallen, waaruit ons reeds is gebleken, dat het standpunt, zoowel als de handelingen, van het vorig Ministerie althans *gebillijk* waren, om een waardig, onafhankelijk kerkgenootschap te stichten op de grondslag der kerkgenootschappen, en eene, voor de eer der Regering en voor de rust van het vaderland gewenschte werkzaamheid te betoonen, die eene gelijke bescherming aan allen waarvoor, ook zonder eene voor verschillende, alles- of nietsbeduidende toepassing vatbare Wet. — Wat de kieswet aanbelangt, is eene tweejarige ondervinding o. i. voldoende, om het bewijs te leveren, dat een door verkeerde hantogten gekenmerkt misbruik harer bepalingen en voorschriften niets te kort doet aan de waarde der wet, die zulks met de beste en meest onberispelijke wetten gemeen heeft, dat hare nuttige strekking door overstand of vooroordeel kan feilen.

Men heeft enkele belastingen opgeheven, maar op waarder het geheel de uitwerking miste, die men kon verwachten.

De afschaffing der belasting op de erfelijke rechten heeft in elk geval vermindering van de lasten van het vleesch ten gevolge, en de vermindering van omstandigheden, die den burger tegen zijn eigen belang bezwaart, in hetgeen voor de wijze van invordering,

